

การศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

ชลธิชา สิ้นจันอัด¹ และ มยุรี เรืองสมบัติ¹

¹ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม เพื่อศึกษาหาข้อจำกัดทางกายภาพในการคงรูปของผ้ามัดย้อม สามารถนำมาทำเป็นเครื่องประดับได้และพัฒนารูปแบบให้เหมาะสม เพื่อสื่อถึงความเป็นผ้ามัดย้อมทั้งสีสันทันและลวดลาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการคือเพื่อศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม และเพื่อหาความพึงพอใจในด้านความสวยงามและด้านการใช้งานของกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผ้ามัดย้อมและเครื่องประดับ จากนั้นจึงทำการลงพื้นที่สัมภาษณ์เบื้องต้น เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อมที่ได้รับการตอบสนองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน โดยทำให้ได้ข้อสรุปด้านการออกแบบว่าสร้อยข้อมือ สร้อยคอ และต่างหู เป็นประเภทเครื่องประดับที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในอันดับต้น ๆ และส่วนมากมีความต้องการให้เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อมมีสีโทนเย็นสบายตาในรูปทรงเรขาคณิตแบบสไตล์มินิมอล ส่วนใหญ่มักซื้อเป็นรางวัลให้กับตัวเอง โดยพิจารณาเลือกซื้อเครื่องประดับจากความสวยงาม ง่ายต่อการใส่กับเสื้อผ้าได้หลากหลาย มีขนาดไม่ใหญ่มากและสามารถใส่ได้ทุกวัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีแนวคิดและศึกษาการเลือกวัสดุมาใช้ในการทำเครื่องประดับด้วยอีพ็อกซีเรซิน ซึ่งสามารถคงรูปทรงของจี๋เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อมได้ดี และการเคลือบชิ้นงานด้วยอีพ็อกซีเรซินนั้น ทำให้ผ้ามัดย้อมมีสีสันทันชัดเจนยิ่งขึ้นอีกทั้งยังมีความเงางาม เมื่อได้ข้อมูลทั้งหมดจึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

คำสำคัญ: การพัฒนา เครื่องประดับ ผ้ามัดย้อม

Project Study and Development of Jewelry Design from Tie Dye Fabric

Chonticha Sinjan-ad¹ and Mayuree Ruengsombat¹

¹ Faculty of Architecture and Design Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Abstract

The study and development of accessory design from tie-dye fabrics were conducted to investigate physical limitations in maintaining the shape of tie-dye fabrics. It was used to create accessories and develop appropriate designs to represent the colorful and patterned tie-dye fabrics and consistent with the desired objectives, which are to the study and development of accessory design from tie-dye fabrics, and to find satisfaction in terms of beauty and usability of the target group. The researchers collected data on tie-dye fabrics and accessories, and then conducted preliminary interviews to analyze the directions for designing accessories from tie-dye fabrics that received feedback from a sample of 50 people. The conclusion was that wristbands, necklaces, and earrings were the most popular types of accessories, and most people want accessories made from tie-dyed fabric to have cool colors that are pleasing to the eye and geometric shapes in a minimalist style, which were usually purchased as rewards for oneself. The accessories were considered beautiful, simple, and versatile, suitable for everyday wear, with a relatively small size. In addition, the researchers explored and studied the use of epoxy resin in making accessories from tie-dye fabrics, which helped maintain the shape of the accessories well. The epoxy resin also enhanced the colors and added beauty to the tie-dye fabrics. After gathering all the information, it was used as a guideline for designing accessories from tie-dye fabrics.

Keywords: Development, Jewelry, Tie-dye fabric

บทนำ

ผ้ามัดย้อมเกิดจากการฝีกหัดมัดย้อมบนเนื้อผ้าที่ได้เคยทำกันมาเกือบทั่วโลก และความเป็นมาของการทำผ้ามัดย้อมได้เริ่มต้นทำกันมาในสมัยเอเชียโบราณ สีย้อมในธรรมชาติที่นิยมนำมาย้อมผ้ามี 3 ชนิด คือ สีย้อมจากพืชหรือสมุนไพร สีย้อมจากสัตว์ และสีย้อมจากดิน ส่วนผ้ามัดย้อมที่มีในประเทศไทยนั้นมียุทธวิธีการมัดย้อมที่นำไปใช้ในการตกแต่งผ้าไหมชั้นดีเพื่อใช้ทำผ้าคลุมไหล่ สไบ และโสร่ง สำหรับชายหญิง การมัดย้อมในแต่ละภูมิภาคในประเทศไทยนั้นแสดงให้เห็นถึงการออกแบบที่แตกต่างกันและลักษณะการใช้สี ซึ่งผู้ผลิตสามารถวางแผนทางและรูปแบบของผ้าเพื่อผลิตออกไปทั่วโลก ในระยะเวลาที่แตกต่างกันตามรูปแบบของวัฒนธรรม

ผ้าที่นิยมนำมาทำผ้ามัดย้อมมากที่สุดได้แก่ ผ้าฝ้าย หรือเรียกจากคำภาษาอังกฤษของผ้าฝ้ายว่า คอตตอน (Cotton) เป็นผ้าที่ใช้กันมากที่สุดในบรรดาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่นำมามัดย้อม เหมาะสำหรับสวมใส่ในช่วงที่มีอากาศร้อนในฤดูร้อน หรือสามารถสวมใส่ได้ทุกวันกับประเทศที่มีภูมิอากาศร้อนชื้นทั้งปี เพราะในเนื้อเส้นใยฝ้ายนั้นสามารถซึมซับเหงื่อและระบายออกได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ผ้าฝ้ายทำมาจากใยฝ้าย ซึ่งได้จากต้นฝ้ายที่สามารถปลูกขึ้นได้ดีในแถบที่มีอากาศอุ่นชื้นและมีแดดจัด เมื่อผลฝ้ายแก่จัดแล้วผลจะแตกมีใยเป็นปุยขาว จึงเก็บมาแยกเอาเปลือกและเมล็ดออก แล้วนำไปปั่นเป็นเส้นใยและเส้นด้าย จึงจะสามารถทอเป็นผืนผ้าได้แล้วจึงจะสามารถใช้ประโยชน์จากผ้าฝ้ายได้ โดยการนำมาตัดและเย็บเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอย่างเช่น เสื้อยืด ผ้าฝ้ายมีเนื้อค่อนข้างเหนียว ไม่ค่อยยืดหยุ่น ยับง่าย หดง่าย ดูดซึมน้ำได้ดี ระบายอากาศและความร้อนได้ดี ซักง่ายและทำความสะอาดง่าย ทนความร้อนได้ดี สามารถรีดด้วยความร้อนสูงได้ การทำผ้ามัดย้อมใช้เอง เป็นความภาคภูมิใจของผู้ที่ได้ทำและผู้ที่จะสวมใส่ เพราะผลงานชิ้นดังกล่าวเป็นศิลปะหนึ่งเดียวในโลก แต่ในปัจจุบันศิลปะดังกล่าวกำลังลดหายไปจากสังคม และถูกมองอย่างไร้คุณค่า เพราะวาระกระแสแฟชั่นสมัยใหม่นั้นมีมาตลอด มีของทดแทนที่หาซื้อได้ง่ายกว่า และตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็วทันใจในทุกรูปแบบ ผ้ามัดย้อมจึงอาจไม่เป็นที่นิยมเหมือนในแต่ก่อนแล้ว แต่ก็ยังมีความนิยมขึ้นชอบในกลุ่มคนบางกลุ่มหรือบางชุมชน อาทิเช่น กลุ่มผู้คนที่ชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปี้หรือฮิปปสเตอร์ เป็นต้น

ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์เครื่องประดับที่ทำมาจากวัสดุประเภทผ้าอย่างหลากหลาย โดยมีรูปแบบ รูปทรง สีล้นแตกต่างกันออกไป โดยผู้วิจัยมีความสนใจจึงเลือกจากความเป็นไปได้และความสวยงามทางสีล้นและลวดลายของผ้ามัดย้อมมาผสมผสานกับวัสดุอื่นๆที่นิยมนำมาทำเครื่องประดับเพื่อให้ตอบสนองและตอบรับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายซึ่งคือผู้คนที่ชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปี้หรือฮิปปสเตอร์ในปัจจุบัน จึงต้องออกแบบพัฒนารูปทรง ลวดลาย และสีล้นให้มีความน่าสนใจและเน้นความสวยงาม ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความสะดวกสบายในการใช้งานในชีวิตประจำวันหรือตามโอกาสต่าง ๆ

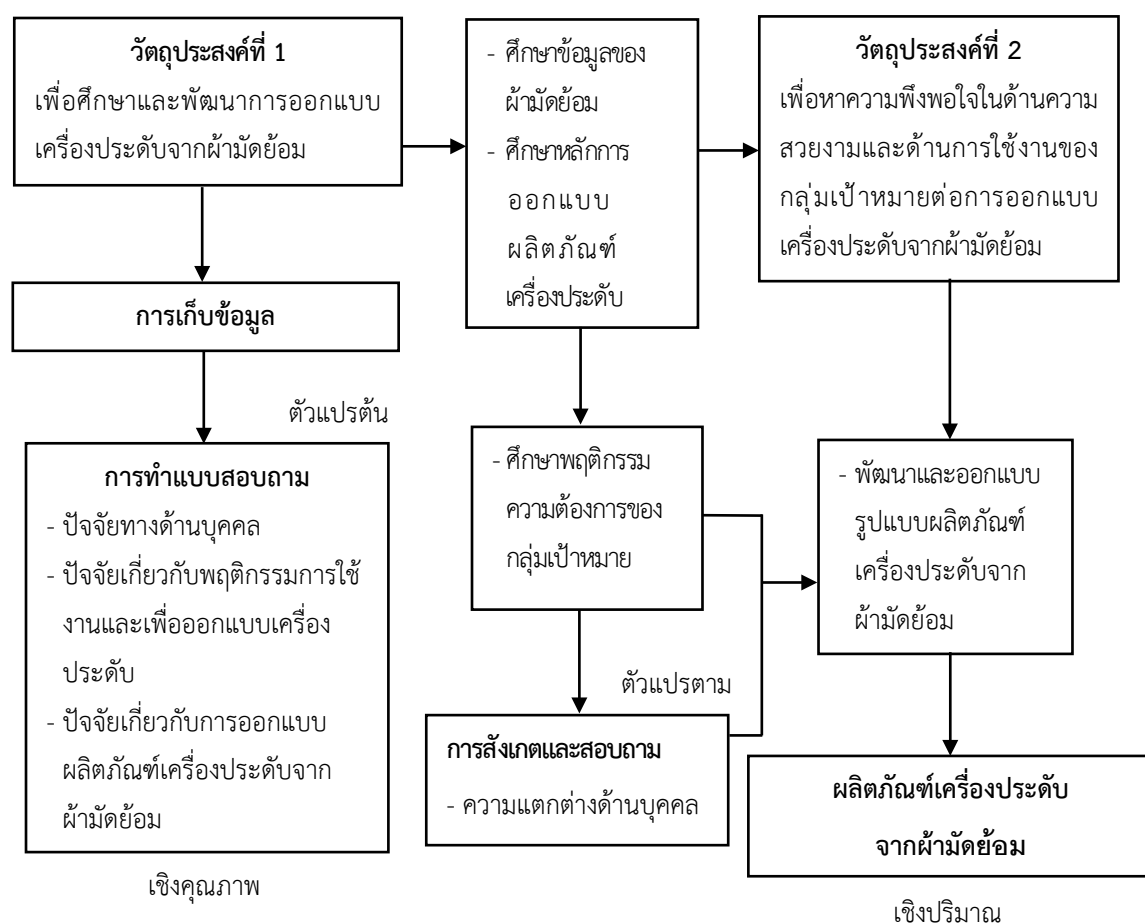
จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดและความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม Dieter Rams ตำนานนักออกแบบงานอุตสาหกรรม กล่าวไว้ว่างานออกแบบที่ดีต้องประกอบด้วยบัญญัติ 10 ประการ (Ten Principles for Good Design) (Dieter Rams, 1957 อ้างอิงใน VITSOE Design Dieter Rams, 2023) โดยผู้วิจัยได้เลือกมา 3 ประการ ดังนี้ 1) งานออกแบบที่ดีต้องดูสวยงาม (Good Design is Aesthetic) 2) งานออกแบบที่ดีต้องซื่อตรง (Good Design is Honest) 3) งานออกแบบที่ดีต้องคงอยู่ได้ยาวนาน (Good Design is Long Lasting) เพื่อใช้ศึกษาและนำมาปรับใช้เป็น

แนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ประกอบไปด้วย สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และต่างหู และเลือกหาวัสดุที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ร่วมกับผ้ามัดย้อมให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องประดับแบบใหม่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบการแต่งตัวแนวแฟชั่นสไตล์ฮิปปีหรือฮิสเตอร์ ที่มีช่วงอายุ 25-35 ปี และหาระดับความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อมจากกลุ่มเป้าหมายเป็นลำดับต่อไป ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการออกแบบของนักออกแบบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม
2. เพื่อหาความพึงพอใจในด้านความสวยงามและด้านการใช้งานของกลุ่มเป้าหมายต่อการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นนำไปประกอบกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

(1) ขั้นปฐมภูมิ ข้อมูลการศึกษาภาคสนามจากการทำแบบสอบถาม โดยทำการสัมภาษณ์ สอบถาม และศึกษาเก็บข้อมูลตามระบบขั้นตอนกระบวนการ อาทิเช่น คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้งานและเพื่อออกแบบเครื่องประดับ และคำถามเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

(2) ขั้นทุติยภูมิ ศึกษาข้อมูลหนังสืออ้างอิงทางวิชาการ ได้แก่ เอกสารข้อมูลงานวิจัย และสื่อสารสนเทศ อาทิเช่น ศึกษาข้อมูลของผ้ามัดย้อม ศึกษาหลักการออกแบบ การใช้วัสดุ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) กลุ่มประชากร คือ บุคคลทั่วไปที่ชื่นชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปี้หรือฮิสเตอร์และมีความสนใจเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มที่ชื่นชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปี้หรือฮิสเตอร์และมีความสนใจเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ที่มีช่วงอายุ 25-35 ปี จำนวน 50 คน

ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

(2) แบบประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลนำสู่การออกแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปผลวิเคราะห์จากแบบสอบถามของกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ มาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ โดยใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบายสรุป เพื่อนำผลที่ได้มาหาแนวทางที่เหมาะสม ความเป็นไปได้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุดเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขแบบร่าง (Sketch Design) และนำงานออกแบบที่ได้มาเขียนแบบเพื่อการผลิต โดยเขียนขนาดและสัดส่วนของตัวผลิตภัณฑ์ทั้งหมด จากนั้นนำไปผลิตแล้วทำการสร้างหุ่นจำลองที่ได้จากการออกแบบ

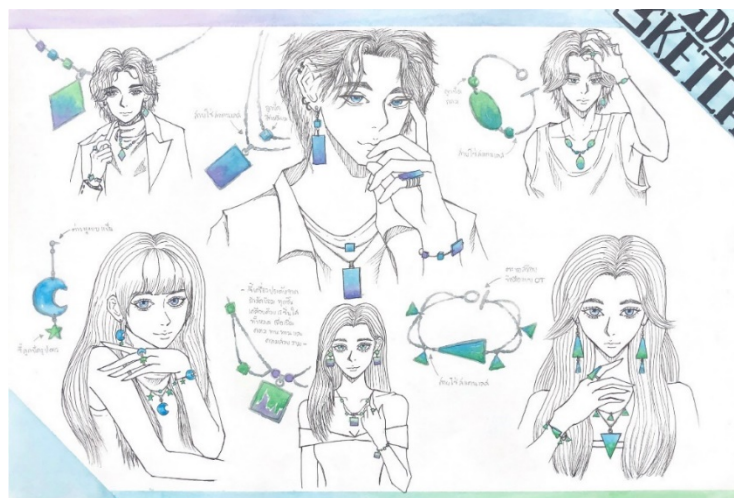
ขั้นตอนที่ 5 ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายบุคคลทั่วไปที่ชื่นชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปีหรือฮิปปสเตอร์และมีความสนใจเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม และกลุ่มที่ชื่นชอบแฟชั่นสไตล์ฮิปปีหรือฮิปปสเตอร์และมีความสนใจเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ที่มีช่วงอายุ 25-35 ปี จำนวน 50 คน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาข้างต้นเพื่อจะนำมาใช้ในการออกแบบและผลิตเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม พบว่าประเภทเครื่องประดับที่กลุ่มประชากรตัวอย่างนิยมมากที่สุด คือ สร้อยคอ (Necklace) สร้อยข้อมือ (Bracelet) และต่างหู (Earring) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดและความนิยมจากกลุ่มตัวอย่างมาปรับใช้เป็นแนวทางการออกแบบและผลิตโดยการทำแบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch) และการพัฒนาแบบ (Idea Development) ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch) แผ่นที่ 1
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

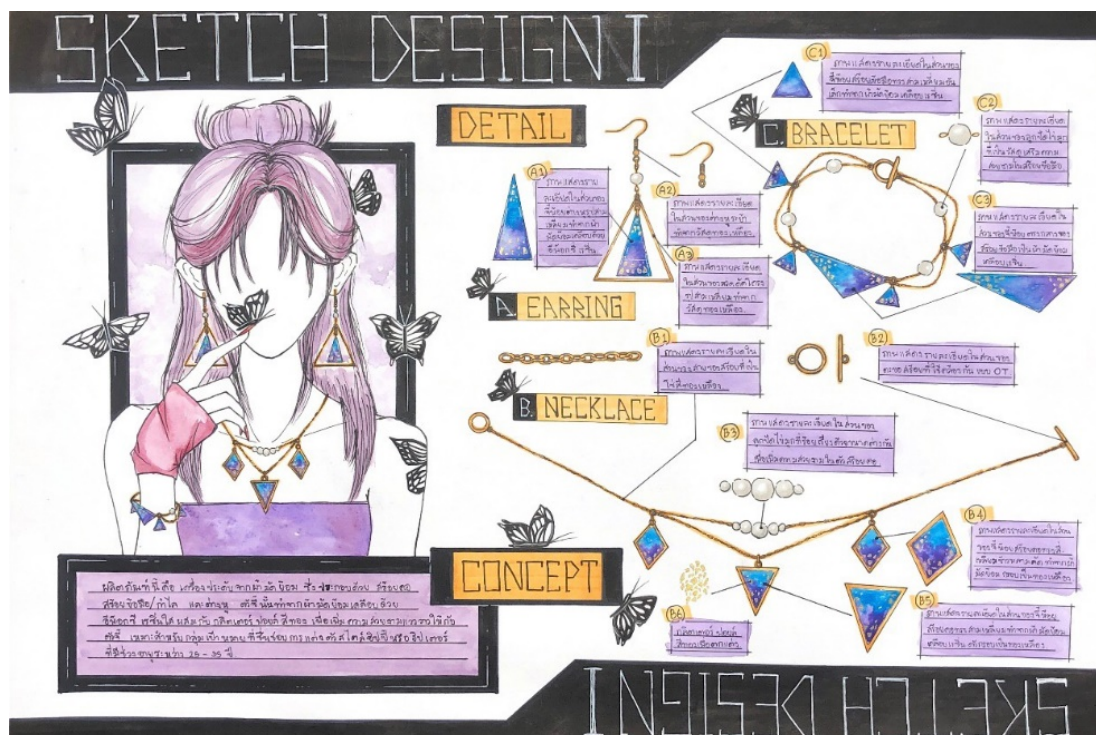

ภาพที่ 3 แบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch) แผ่นที่ 2
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

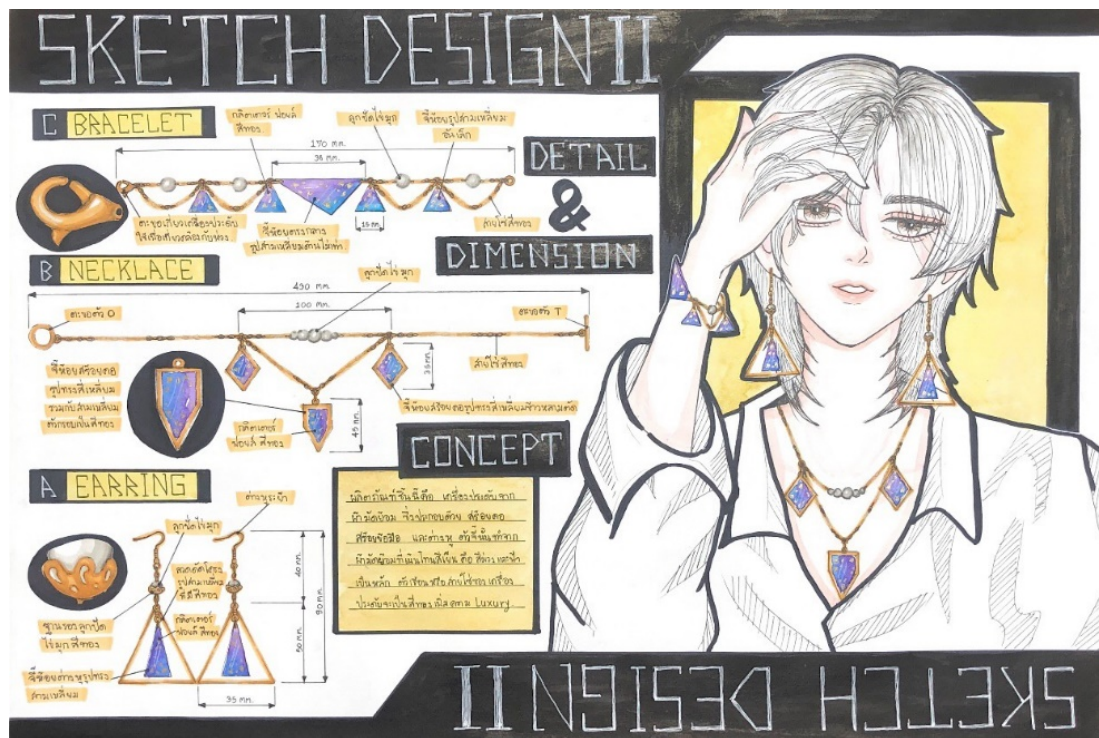
ภาพที่ 4 ผลการพัฒนารูปแบบ (Idea Development)

ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

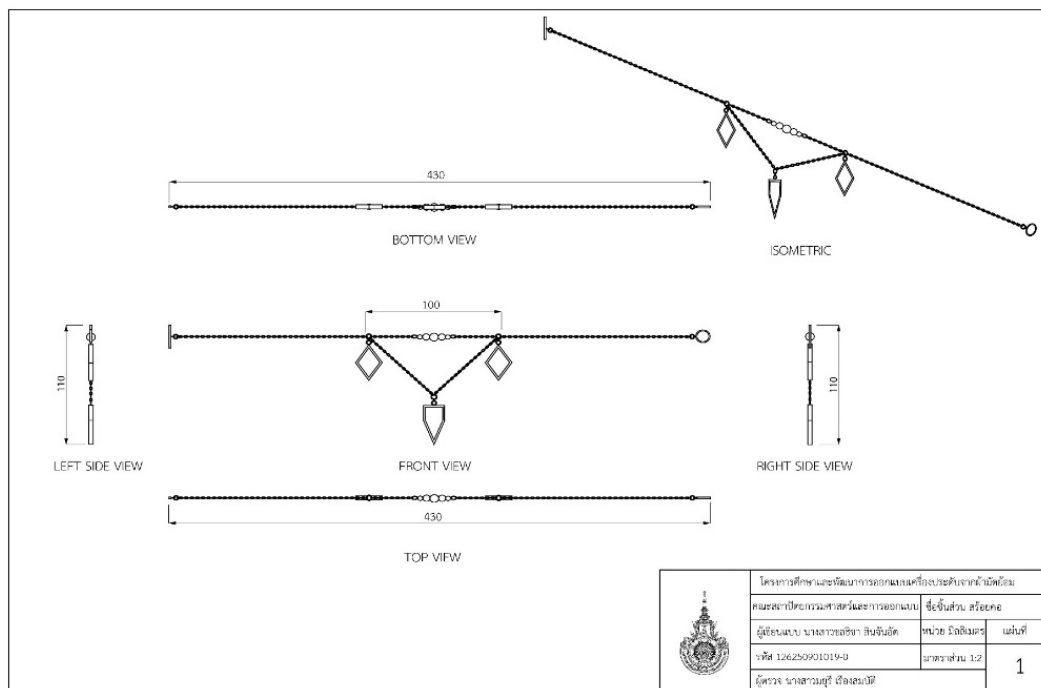

ภาพที่ 5 ผลการออกแบบ (Sketch Design) ครั้งที่ 1

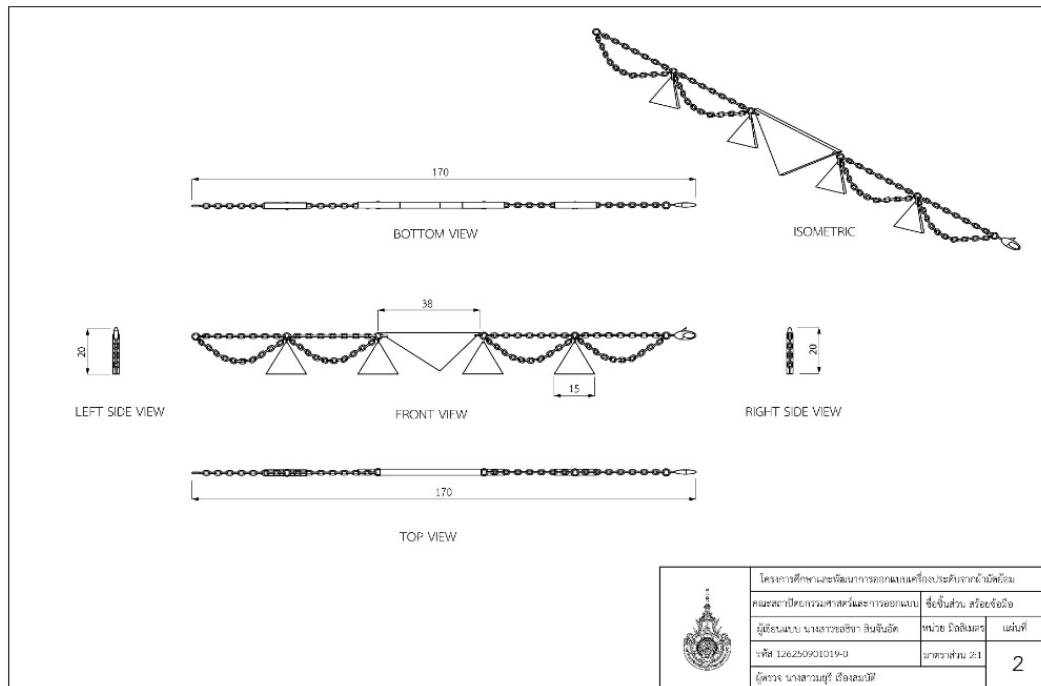
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

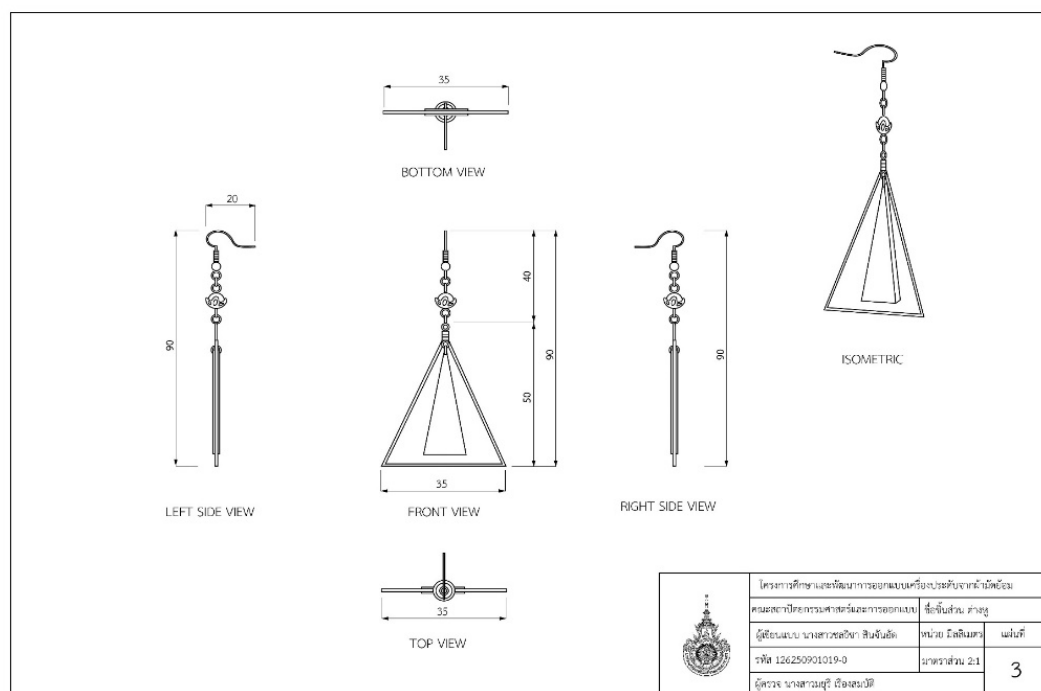
ภาพที่ 6 ผลการออกแบบ (Sketch Design) ครั้งที่ 2
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

ภาพที่ 7 เขียนแบบเพื่อการผลิต (Working Drawing) ตัวสร้อยคอ
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

ภาพที่ 8 เขียนแบบเพื่อการผลิต (Working Drawing) ตัวสร้อยข้อมือ
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

ภาพที่ 9 เขียนแบบเพื่อการผลิต (Working Drawing) ตัวต่างหู
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

ภาพที่ 10 ผลิตภัณฑ์จริง
ที่มา : ผู้วิจัย (2565)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการประเมินความพึงพอใจ

ตารางที่ 1 แสดงผลจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

คุณสมบัติ	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบ	4.18	0.82	มาก
ด้านความสวยงาม	4.26	0.69	มาก
ด้านมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.12	0.79	มาก
ด้านวัสดุที่เลือกใช้	4.26	0.77	มาก
ด้านความสะดวกสบายการใช้งาน	4.40	0.75	มาก
ด้านการดูแลรักษา	4.28	0.83	มาก
รวม	4.25	0.77	มาก

สรุปตาราง 1 ผลแสดงค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.25 จากผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด 50 คน

สรุปและอภิปรายผล

การสรุปข้อมูลจากแบบสอบถาม

ประเด็นแรก จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีช่วงอายุ 25-35 ปี ซึ่งกลุ่มเป้าหมายส่วนมากมีรายได้ประมาณ 15,001-20,000 บาท

ประเด็นที่สอง จากการที่ได้รับข้อมูลความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้งานและเพื่อออกแบบเครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมายนี้พบว่า ความนิยมซื้อเครื่องประดับของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือเครื่องประดับประเภทสร้อยข้อมือ/กำไล ราคาประมาณ 201-400 บาท สถานที่ที่ซื้อเครื่องประดับบ่อยที่สุดคือตลาดนัด/ตลาดกลางคืน/ถนนคนเดิน ซึ่งจะซื้อเนื่องในโอกาสเป็นรางวัลให้กับตัวเอง และปัจจัยในการเลือกซื้อส่วนมากคือความสวยงาม

ประเด็นที่สาม จากการที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ของกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า มีความต้องการให้เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อมมีสีโทนเย็น ในรูปทรงเรขาคณิต และส่วนใหญ่วัสดุที่คิดว่าจะมีความเหมาะสมในการนำมาทำเป็นสายคือสแตนเลส เนื่องจากมีความแข็งแรง แวววาวและสวยงาม

ประเด็นสุดท้าย การวิเคราะห์ผ้ามัดย้อมที่เคลือบด้วยอีพ็อกซีเรซิน สรุปผลได้ว่า อีพ็อกซีเรซินที่เคลือบผ้ามัดย้อมอยู่นั้นช่วยให้ผ้ามัดย้อมมีสีที่เข้มยิ่งขึ้นกว่าเดิม มีความเงางาม และยังเพิ่มความแข็งแรงทนทานให้กับเครื่องประดับได้อีกด้วย อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่ายตามทั่วไป

การสรุปข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม

ประเด็นแรก สรุปผลแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ของกลุ่มเป้าหมายจำนวน 50 คน คือ

1. ด้านการออกแบบจากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.82 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2. ด้านความสวยงามจากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.69 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3. ด้านมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.79 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4. ด้านวัสดุที่เลือกใช้จากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.77 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
5. ด้านความสะดวกสบายในการใช้งานจากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.75 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
6. ด้านการดูแลรักษาจากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.83 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

โดยรวมผลแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม หลังจากที่ได้ผ่านการศึกษาและพัฒนาตามประเด็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากผู้ที่ได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจในมีจำนวนทั้งสิ้น 50 คน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.77 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ประเด็นสุดท้าย จากการที่ได้รับข้อมูลจากการทำแบบประเมินเกี่ยวกับข้อเสนอแนะผู้ทำแบบประเมินมีความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์มีความสวยงามดี อยากให้ลองทำการออกแบบในลักษณะอื่น ๆ ภูมิความน่าสนใจและอยากให้มีส่วนอื่นเข้ามาเพิ่ม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับจากผ้ามัดย้อม ในการทำวิจัยและวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามครั้งนี้ พบว่าอุปสรรคที่ได้พบในการดำเนินงานได้แก่ ข้อจำกัดของขนาดเครื่องประดับที่มีขนาดเล็ก กับลวดลายของผ้ามัดย้อมที่มีขนาดใหญ่ จึงอาจทำให้ดึงดูดเด่นและเอกลักษณ์ในส่วนของลวดลายของผ้ามัดย้อมออกมาได้ไม่หมดตามที่คาดเอาไว้ แต่ในส่วนของสีสันทันของผ้ามัดย้อมยังคงทำได้ดีตามที่ได้ออกแบบมา และการเคลือบอีพ็อกซีเรซิน ต้องควบคุมให้มีความพอดีไม่ให้หนาจนเกินไปในแต่ละชิ้น เพื่อให้มีความสวยงาม ถือว่าเป็นงานทำด้วยมือที่ต้องใช้ความใจเย็นและความอดทนอย่างมากเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ดี ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้รับความสนใจอย่างมากและคิดว่าในอนาคตอาจมีแนวทางการทำเครื่องประดับจากผ้าชนิดอื่น วัสดุที่เหมาะสมที่ดียิ่งขึ้น มีสีสันทันอื่น ๆ มากมาย และลวดลายที่หลากหลายหรือรูปแบบรูปทรงที่สวยงามมากขึ้นกว่าเดิม และหวังว่างานวิจัยนี้จะประโยชน์กับผู้อ่าน เพื่อช่วยสร้างรายได้ให้กับกลุ่มคนที่สนใจในงานทำด้วยมือหรือกลุ่มชุมชนในระดับท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

คณิน ไพรวันรัตน์. (2562). การศึกษาเทคนิคการทำลวดลายผ้ามัดย้อมเพื่อสร้างอุปกรณ์สร้างลวดลายใหม่ของผ้ามัดย้อม. คณะศิลปกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

บงกช เวบ้านแพ้ว และคณะ. (2553). ความเป็นมาเครื่องประดับ,การออกแบบเครื่องประดับ. [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก : <https://preciouspieces.wordpress.com>, 11 มกราคม 2566.

ลัดดา บุตรเลี้ยง. (2559). โครงการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ปิ๊บ รัต มัด ย้อม (ศิลปะการออกแบบลวดลายผ้าด้วยสีสังเคราะห์). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/site/phamadyxm>, 11 มกราคม 2566.

สถาบันวัฒนธรรมศึกษา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2562). ย้อมสี ลวดลายจากการตกแต่งผ้า. [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก : <https://twistthaitrends.com>, 11 มกราคม 2566.

VITSOE Design Dieter Rams, (2023). *The power of good design*. [online] Available:

<https://www.vitsoe.com/us/about/good-design>, Jan 10, 2023.